

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 4C/718/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8612209662
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Calko
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8612209662.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudca JUDr. Michal Calko v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.X.XXXX ,bytom XXX XX E. č. XX, právne zastúpený Ambróz Motyka, advokát so sídlom SNP 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanej Slovenská republika, v mene štátu podľa § 4 ods. 1 písm. 1) zák. č. 514/2003 Z.z., koná Sociálna poisťovňa, so sídlom v Bratislave, ul. 29. augusta č.8-10, 813 63 Bratislava, vec sa týka: Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník, Sovietskych hrdinov 121, 089 01 Svidník, IČO: 30 807 484, v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., a o príslušenstvo pohľadávky, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 46 069, 99 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 6.7.2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 624,58 eura, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1) Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia náhrady škody s príslušenstvom, ktorú odôvodnil tým, že Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník rozhodnutím z 13.3.2012 č. 3484-8/2012-SK priznala žalobcovi nárok na náhradu za bolesť v sume 21 748,66 eur a rozhodnutím zo dňa 13.3.2012 č. 3484-9/2012-Sk priznala poškodenému nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej SSU) v sume 48 197,57 eura. Obe citované rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník nadobudli právoplatnosť a stáli sa vykonateľnými dňa 29.3.2012. Na účet žalobcu boli priznané úrazové dávky poukázané dňa 10.4.2012. Uvedené právoplatné rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník dosiahol poškodený až po období viac než 5 rokov od vzniku svojho nároku, po mnohých žiadostiach a odvolaniach a po súdnom konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu. V tomto procese sa Sociálna poisťovňa ako verejnoprávna inštitúcia, ktorej zákon zveril vykonávanie sociálneho zabezpečenia vydala nezákonné rozhodnutia, čím poškodenému spôsobila škodu ktorú žalobca špecifikuje takto:

-2- 4C/718/2012

2) Žalobca utrpel dňa 14. 9. 2003 na pracovisku zamestnávateľa Družstvo podielnikov Kružľová pracovný úraz v dôsledku čoho zostal invalidným a ťažko zdravotne postihnutým občanom. Pracovný charakter úrazu nikto nespochybnil. Dňa 18.6.2007 vyplatila Sociálna poisťovňa žalobcovi náhradu za bolesť v sume 72 000,- Sk a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia (SSU) v sume 168 000,- Sk, ktoré náhrady boli určené zo sumy stanovenej rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 31.10.2006 sp. zn. 1C/28/2005-127 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 29.3.2007 sp. zn. 9Co 62/2006-149 a to tak, že náhradu za bolesť Sociálna poisťovňa znížila na

sumu 72 000,- Sk (2 389,96 eura) a náhradu za SSU znížila na sumu 168 000,- Sk (5 576,58 eura). Sociálna poisťovňa takýto postup odôvodnila limitom stanoveným v § 7 ods. 2 Vyhlášky č. 32/1965 Zb. Úroky z omeškania Sociálna poisťovňa nezaplatila pretože podľa jej názoru omeškanie zaviniť výlučne zamestnávateľ, ktorý ich bol povinný zaplatiť v celom rozsahu. Okresný súd Svidník rozsudkom zo dňa 31.10.2006 sp. zn. 1C/28/2005-127 rozhodol vo veci pracovného úrazu žalobcu o mimoriadnom zvýšení náhrady za bolesť na sumu 727 200,- Sk (24 138,62 eura) a o o mimoriadnom zvýšení náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na sumu 1 620 000,- Sk (53 774,15 eura) podľa § 7 ods. 3 Vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov. Rozsudok Okresného súdu Svidník nadobudol právoplatnosť v časti istiny dňa 21.12.2006 a stal sa v časti istiny vykonateľným dňa 25.12.2006. Rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 29.3.2007 sp. zn. 9Co 62/2006-149 bol zmenený citovaný rozsudok Okresného súdu Svidník v časti priznaných úrokov z omeškania tak, že odporca (zamestnávateľ žalobcu) je povinný zaplatiť žalobcovi z priznaného bolestného 6 % úroky z omeškania ročne zo sumy 18 180 Sk od 23.3.2005 do zaplataenia a 9,5 % úroky z omeškania ročne zo sumy 709 020,- Sk od 25.12.2006 do zaplataenia a z priznaného sťaženia spoločenského uplatnenia 6 % úroky z omeškania ročne zo sumy 40 500,- Sk od 23.3.2005 do zaplataenia a 9,5 % úroky z omeškania ročne zo sumy 1 579 500,- Sk od 25.12.2012 do zaplataenia. Rozsudok Krajského súdu Prešov v časti úrokov z omeškania sa stal právoplatným 7.5.2007 a vykonateľným 10.5.2007. Podľa citovaných rozsudkov mal tieto náhrady žalobcovi zaplatiť zamestnávateľ. Zamestnávateľ však bol pre tento prípad poistený v Sociálnej poisťovni a dôvodne očakával, že predmetnú poistnú udalosť zaplatí za neho Sociálna poisťovňa ako vykonávateľ sociálneho, teda aj úrazového poistenia. Navyiac zamestnávateľ žalobcu už v čase právoplatnosti citovaných rozsudkov nemal žiaden majetok (nemá ho ani v súčasnosti) aj keď formálne existuje, nevykonáva žiadnu činnosť, preto vymôcť náhrady podľa citovaných rozsudkov priamo od zamestnávateľa bolo od začiatku iluzórne. Žalobca sa domáhal výplaty plnenia po právoplatnosti citovaných rozsudkov od Sociálnej poisťovne rôznymi neúspešnými pokusmi aj v rokoch 2007 a 2008 (návrh na vykonanie exekúcie, odvolanie, dovolanie, ústavná sťažnosť). Takýto právny postup však nebol v súlade so zákonom, preto žalobca podal prostredníctvom nového právneho zástupcu dňa 29.7.2009 na Sociálnej poisťovni pobočka Svidník, žiadosť o priznanie úrazových dávok vyplývajúcich z citovaných súdnych rozhodnutí a to titulom nároku na bolestné a nároku za sťaženie spoločenského uplatnenia. O žiadosti žalobcu vo veci nároku na náhradu za bolesť rozhodla Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník, rozhodnutím zo 17.9.2009 č. 300-427/2009 tak, že vyslovila, že žalobca nemá nárok na náhradu za bolesť. O odvolaní žalobcu proti citovanému rozhodnutiu zo dňa 6.9.2009 rozhodla Sociálna poisťovňa, ústredie rozhodnutím zo 6.12.2009 č. 224-6849/2009 tak, že odvolanie žalobcu zamietla v celom rozsahu a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník. Vo veci nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia rozhodla Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník rozhodnutím z 17.9.2009 č. 300-428/2009 tak, že vyslovila, že žalobca nemá nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. O odvolaní žalobcu proti citovanému rozhodnutiu zo dňa 6.10.2009 rozhodla Sociálna poisťovňa, ústredie rozhodnutím zo 6.12.2009 č. 224-6846/2009 tak, že odvolanie žalobcu zamietla v celom rozsahu a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník.

3) Na základe žaloby žalobcu o preskúmanie rozhodnutí Sociálnej poisťovne, ústredie v Bratislave zo dňa 6.12.2009 rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 15.10.2010 sp. zn. 3S 1/2010-68 tak, že zrušil rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 6.12.2009 č. 224-6849/2009 a č. 224-6846/2009 a vrátil jej vec na ďalšie konanie podľa § 250 j) ods. 2 písm. a) O.s.p. Proti citovanému rozsudku Krajského súdu Prešov podala Sociálna poisťovňa odvolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší
-3- 4C/718/2012

súd Slovenskej republiky rozsudkom z 24.11.2011 sp. zn. 7Sžo/10/2011 tak, že potvrdil napadnutý rozsudok Krajského súdu Prešov. Následne Sociálna poisťovňa, ústredie vo veci nároku žalobcu na náhradu za bolesť svojím rozhodnutím z 23.1.2012 č.2181-12/2012-BA zrušila napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo dňa 17.9.2009 č. 300-427/2009 a vec vrátila tejto pobočke na nové prejednanie a rozhodnutie. Sociálna poisťovňa, ústredie vo veci nároku žalobcu na náhradu za SSU rozhodnutím zo dňa 23.1.2012 č. 2181-12/2012-BA zrušila napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo dňa 17.9.2009 č. 300/428/2009 a vec vrátila tejto pobočke na nové prejednanie a rozhodnutie. Po zrušení rozhodnutí a vrátení veci Sociálna poisťovňa pred vydaním svojich ďalších rozhodnutí vykonala dňa 5.3.2012 ústne pojednávanie podľa § 188 zákona č. 461/2003 Z. z. na ktorom sa zúčastnil žalobca a jeho právny zástupca. Následne Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník vydala dňa 13.3.2012 rozhodnutie č. 3484-8/2012-SK (č. ISUP: 1112005624), ktorým rozhodla, že žalobca má nárok

na náhradu za bolesť v sume 21 748,66 eura. Zároveň Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník vydala dňa 13.3.2012 rozhodnutie č. 3484-9/2012 (č. ISUP: 1112005626), ktorým rozhodla, že žalobca má nárok za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 48 197,57 eura. Obe posledné citované rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník sa stali právoplatnými dňa 29.3.2012 a Sociálna poisťovňa v zmysle týchto rozhodnutí plnila poukázaním priznaných úrazových dávok na účet žalobcu. Úrazové dávky boli na účet žalobcu pripísané dňa 10.4.2012.

4) Sociálna poisťovňa je podľa § 120 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. verejnoprávna inštitúcia zriadená na výkon sociálneho poistenia. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci: a/ nezákonným rozhodnutím, d/ nesprávnym úradným postupom. Podľa § 2 zákona č. 514/2003 Z. z. na účely tohto zákona a/ výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmov a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, b/ orgán verejnej moci je 1. štátny orgán, 2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci. Z odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu zo dňa 11.1.2011 sp. zn. 1Sžo/18/2010 žalobca poukázal na časť: ak súd ktorému bola zákonom zverená právomoc určí celkovú výšku odškodnenia v individuálnych prípadoch, svoju právomoc uplatnil, rozhodol už aj o otázke podstatnej pre určenie výšky úrazovej dávky a je žalovaná takýmto súdnym rozhodnutím viazaná (§ 198 ods. 1 zákona o sociálnom poistení) z uvedeného vyplýva, že ak žalovaná (Sociálna poisťovňa) tvrdí, že pri vyplácaní náhrad za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia je obmedzovaná ustanovením § 99 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, ktorý odkazuje na osobitný predpis a týmto predpisom je podľa žalovanej vyhláška a § 7 ods. 2 vyhlášky č. 32/1965 Zb., nemožno jej tvrdenie považovať za vecne správne, lebo ponecháva bez povšimnutia skutočnosť, že osobným predpisom je aj § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb., ktorý na základe súdneho rozhodnutia o mimoriadnom zvýšení odškodnenia za bolesť a za SSU treba rešpektovať aj v konaní o úrazových dávkach. Podľa § 198 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. platí, že ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol iný príslušný orgán, je organizačná zložka Sociálnej poisťovne takýmto rozhodnutím viazaná, inak si organizačná zložka Sociálnej poisťovne môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania. Rozhodnutia ktorými Sociálna poisťovňa nepriznala žalobcovi nárok na úrazovú dávku titulom bolestného a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia považuje žalobca za nezákonné rozhodnutia v zmysle § 5, 6 zákona č. 514/2003 Z. z. Všetky tieto rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ktoré žalobca cituje boli pre nezákonnosť príslušnými orgánmi zrušené a jedná sa o tieto rozhodnutia a/ rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo 17.9.2009 č. 300-427/2009, b/ rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo 17.9.2009 č. 300-428/2009, c/ rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava zo dňa 6.12.2009 č. 224-6849/2009, d/ rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava zo dňa 6.12.2009 č. 224-6846/2009.

5) Citovanými nezákonnými rozhodnutiami bola žalobcovi spôsobená škoda. Táto škoda spočíva v ušlom zisku ktorý je kvantifikovaný kapitalizovanými úrokmi z omeškania a v trovách konania.

- 4 -

4C/718/2012

a/ Ušly zisk - rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 31.10.2006 sp. zn. 1C 28/2005-127 ktorým súd stanovil výšku úrazových dávok patriacich žalobcovi za pracovný úraz zo dňa 14.10.2003 nadobudol právoplatnosť dňa 21.12.2006 a stal sa vykonateľným dňa 25.12.2006. Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.3.2007 sp. zn. 9Co 62/2006-149 ktorým súd stanovil výšku úrokov z omeškania k úrazovým dávkam patriacim žalobcovi za pracovný úraz, nadobudol právoplatnosť dňa 7.5.2007 a stal sa vykonateľným dňa 10.5.2007. Citované rozsudky boli pre Sociálnu poisťovňu, ako orgán vykonávajúci sociálne zabezpečenie právne záväzné v zmysle § 198 ods.1 zákona č. 461/2003 Z. z., čo nepochybne vyplýva aj z citovaného rozsudku Najvyššieho súdu SR. Sociálna poisťovňa teda mala za zamestnávateľa žalobcovi vyplatiť náhradu za bolestné a SSU právoplatne priznané súdom alebo zabezpečiť vydanie rozhodnutia o priznaní úrazových dávok, ktorých výšku stanovil citovaný rozsudok Okresného súdu Svidník bezodkladne tak, aby do termínu vykonateľnosti boli žalobcovi úrazové dávky vyplatené. Sociálna poisťovňa nato mala dostatok času a mala o tom vedomosť, pretože bola ako vedľajšia účastníčka v súdnom konaní na strane žalovaného zamestnávateľa. Namiesto toho Sociálna poisťovňa po vydaní citovaných rozsudkov nezákonne

odmietala plniť v rozpore s § 198 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Až po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR z 24.11.2011 sp. zn. 7Sžso 10/2011, ktorým bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Prešove z 15.10.2010 sp. zn. 3S 1/2010-68, Sociálna poisťovňa vydala vyššie citované rozhodnutia zo dňa 13.3.2012 ktorými priznala úrazové dávky pre žalobcu vo výške stanovenej rozsudkom Okresného súdu Svidník z 31.10.2006. Nárok žalobcu na úrazové dávky v podobe náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia má satisfakčný charakter. Tento nárok žalobcovi v stanovenej výške vznikol dňa 25.12.2006 kedy sa stal vykonateľným rozsudok Okresného súdu Svidník z 31.10.2006. Keďže nárok žalobcu nebol Sociálnou poisťovňou ako orgánom vykonávajúcim sociálne zabezpečenie v patričnej lehote vyplatený, vznikla žalobcovi škoda. Nárok žalobcu na úrazové dávky je svojím charakterom peňažnej povahy a mal byť vyplatený najneskôr 25.12.2006, avšak ku skutočnej výplatu nároku došlo až dňa 10.4.2012, teda po takmer po 5 a pol roku od vzniku nároku. Je len samozrejme, že peňažné úrazové dávky za bolestné a za SSU vyplatené so značným oneskorením sú podstatne znehodnotené rôznymi ekonomickými vplyvmi nar. Infláciou, ale aj tým, že žalobca s finančnými prostriedkami mohol akýmkoľvek spôsobom po dobu viac než 5 rokov disponovať a brať z nich úžitky. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, ktorý stanovuje spôsob a rozsah náhrady škody - uhradza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Ušlý zisk v podobe kapitalizovaných úrokov z omeškania, vyjadruje určitú sankciu za omeškanú výplatu dávok Sociálnou poisťovňou. Pre žalobcu znamená ušlý zisk, kvantifikáciu jeho škody za oneskorenú výplatu úrazových dávok. Rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 29.3.2007 sp. zn. 9Co 62/2006-149 bolo rozhodnuté o výške úrokov z omeškania k pohľadávkam žalobcu na bolestné a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré žalobca kapitalizuje takto: a/ bolesť - 6 % úrok z omeškania ročne zo sumy 603,47 eura (18 180,- Sk) od 23.3.2005 do 10.4.2012 = 255,44 eura, b/ bolesť - 9,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 23 535,15 eura (709,020 Sk) od 25.12.2006 do 10.4.2012 = 11 840,76 eura, c/ sťaženie spoločenského uplatnenia - 6 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1 344,35 eura (40 500,- Sk) od 23.3.2005 do 10.4.2014 = 569,05 eura, d/ sťaženie spoločenského uplatnenia - 9,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 52 429,79 eura (1 579 500,- Sk) od 25.12.2006 do 10.4.2012 = 26 377,93 eura. Od 23.3.2005 do 10.4.2012 uplynulo 2 575 dní (rok 2005 - 284, rok 2006 - 363, rok 2007 - 365, rok 2008 - 366, rok 2009 - 365, rok 2010 - 365, rok 2011 - 365, rok 2012 - 100). Od 25.12.2006 do 10.4.2012 uplynulo 1933 dní (rok 2006 - 7, rok 2007 - 365, rok 2008 - 366, rok 2009 - 365, rok 2010 - 365, rok 2011 - 365, rok 2012 - 100). V prípade bolestného predstavujú kapitalizované úroky z omeškania sumu 12 096,20 eura. V prípade sťaženia spoločenského uplatnenia predstavujú kapitalizované úroky z omeškania sumu 26 946,98 eura.

b/ Trovy konania - § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. - náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. - náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré

- 5 -

4C/718/2012

poškodenému vznikli v konaní v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. - súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom. Citovaným rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.3.2007 sp. zn. 9Co 62/2006-149 bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania tak, že odporca bol povinný žalobcovi trovy konania 116 266,- Sk (3 859,32 eura) na účet jeho právneho zástupcu. V správnom konaní vznikli v súvislosti s uplatnením nároku žalobcu taktiež trovy konania špecifikované v prílohe žaloby (č.16).

c/ Rekapitulácia škody a/ ušlý zisk (kapitalizované úroky z omeškania) za bolestné - 12 096,20 eura, sťaženie spoločenského uplatnenia 26 946,98 eura, b/ trovy súdneho konania podľa rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 9Co 62/2006-149 - 3 859,32 eura, c/ trovy správneho konania podľa špecifikácie v prílohe (č.16) - 3 167,49 eura. Celková škoda spolu 46 069,99 eura.

6) Žalobca podal na Sociálnu poisťovňu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. podaním zo 14.5.2012, ktoré bolo Sociálnej poisťovni zaslané poštou toho istého dňa. Podaním Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 2.7.2012 č. 26142-2/2012-BA, ktoré bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené dňa 6.7.2012 Sociálna poisťovňa nevyhovela žiadosti

žalobcu o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Vzhľadom ku skutočnosti, že verejnoprávna inštitúcia neuspokojila nárok žalobcu na náhradu škody žalobca uplatnil žalobou túto náhradu v sume 46 069,99 eura podľa špecifikácie k tejto žalobe s 9 % úrokom z omeškania ročne od 6.7.2012 teda od doručenia negatívneho stanoviska Sociálnej poisťovne o nevyhovení žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Výška základnej úrokovej sadzby ECB je od 14.12.2011 v úrovni 1 %.

7) Žalobca uplatňuje aj samostatný nárok na trovy konania za právne zastupovanie pri predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody, ktoré právne odôvodňuje ustanovením § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka ako príslušenstvo pohľadávky, ktoré tvorí náklady spojené s jej uplatnením. Hodnota veci 46 069,99 eura, hodnota úkonu právnej služby - 512,85 eura. Výpočtový základ pre rok 2012 - 763,00 eur, úkon právnej služby: - žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 14.5.2012 (§ 14 ods. 1 písm. b/AT) - 512,85 eura, režijný paušál 7,63 eura. Odmena advokáta spolu bez DPH - 520,48 eura, DPH 20 % - 104,10 eura, odmena advokáta spolu s DPH - 624,58 eura. Žalobca tento nárok odôvodnil tým, že ak by došlo k zaplateniu škody mimosúdne v rámci žiadosti o prerokovanie návrhu neuplatňoval by tento samostatný nárok na náhradu škody pred príslušným orgánom tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. Nakoľko nároku žalobcu nebolo vyhovené preto náklady právneho zastupovania súvisiace s uplatnením pohľadávky sú príslušenstvom pohľadávky a tieto uplatňuje v súdnom konaní titulom uvedeným v § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalobe navrhol vyhovieť, uplatnil trovy konania, ktoré vyčíslil z hodnoty veci 46 069,99 eura - hodnota úkonu právnej služby 512,85 eura, z hodnoty veci 624,58 eura - hodnota úkonu právnej služby 39,84 eura. Výpočtový základ pre rok 2012 - 763,00 eur. Výpočet základnej sadzby tarifnej odmeny pri spojení dvoch vecí, hodnota prvej veci 512,85 eura + 1/3 hodnoty druhej veci (39,82 : 3 = 13,28) = 526,13 eura (§ 13 ods. 3/AT). Režijný paušál za rok 2012 - 7,63 eura (§ 16 ods. 3/AT). Úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia (§ 14 os. 1 písm. a/AT) - 526,13 eura, režijný paušál 7,63 eura, žaloba o náhradu škody zo dňa 13.12.2012 - 526,13 eura (§ 14 ods. 1 písm. b/AT), režijný paušál 7,63 eura. Odmena advokáta spolu bez DPH - 1 067,52 eura, DPH 20 % - 213,50 eura. Odmena advokáta spolu s DPH - 1 281,02 eura.

8) Žalovaná nepripojila sa k žalobe.

9) Podľa § 180 C.s.p., boli splnené podmienky aby súd otvoril pojednávanie, pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorý v konaní bol zastúpený advokátom. Žalovaná strana bola v konaní zastúpená povereným zamestnancom.

- 6 -

4C/718/2012

10) Pôvodne o nároku žalobcu súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom zo dňa 23.9. 2014, sp. zn.4C/718/2012-194 v spojení s opravným uznesením zo dňa 29.12. 2014, sp. zn. 4C/718/2014-226, titulom odvolania žalovanej strany odvolací Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 26.5. 2016, sp. zn. 19Co/158/2015-181, 19Co/159/2015 zrušil rozsudok sp. zn. 4C/718/2014-194 zo dňa 23.9. 2014 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 4C/718/2012-226 zo dňa 29.12. 2014 a vec vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že odvolací súd ustálil, že tak rozsudok súdu prvého stupňa ako aj opravné uznesenie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie preto napadnutý rozsudok je pre zmätočnosť jeho odôvodnenia riadne nepreskúmateľný a navyše chyba tam úvaha súdu odôvodňujúca výrok rozsudku súdu prvej inštancie, čo nebolo možné opraviť opravným uznesením vypustením časti textu pôvodného odôvodnenia napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie titul názoru krajského súdu vec doplnil a opätovne o nároku žalobcu rozhodol, pritom prihliadol na obsah spisu, listinné dôkazy, pripojený spis Okresného súdu Svidník, sp. zn. 1C/28/2005 a zistil tento stav:

11) Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 31.10.2006 sp. zn. 1C/28/2005-127, žalovaný bol povinný zaplatiť žalobcovi na bolestnom sumu 727 200,- Sk, na sťažení spoločenského uplatnenia sumu 1 620 000,- Sk, rozsudok čo do istiny nadobudol právoplatnosť 21.12.2006 a stal sa vykonateľným dňa 25.12.2006.

12) Rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.3.2007 sp. zn. 9Co 62/2006-149 bol rozsudok prvostupňového súdu - Okresného súdu Svidník zo dňa 31.10.2006 sp. zn. 1C/28/2005-127 zmenený tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi z priznaného bolestného 6 % úroky z omeškania ročne zo sumy 18 180,- Sk od 23. 3. 2005 do zaplatenia a 9,5 % úroky z omeškania ročne zo sumy 709 020,- Sk

od 25.12.2005 do zaplataenia a priznaného sťaženia spoločenského uplatnenia 6 % úroky z omeškania ročne zo sumy 40 500,- Sk od 23.3.2005 do zaplataenia a 9,5 % úroky z omeškania ročne zo sumy 1 579 500,- Sk od 25.12.2006 do zaplataenia. V prevyšujúcej časti návrh na zaplataenie úrokov z omeškania zamietol. Zmenil rozsudok prvého stupňa vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 116 266,- Sk. Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 7.5.2007 a stal sa vykonateľným dňa 10.5.2007.

13) Žalobca cestou právneho zástupcu podaním z 29.7.2009 adresovaným žalovanému (pobočka Svidník) označeným ako K., žiadosť o uznanie úrazových dávok domáhal sa priznania úrazových dávok 1/ náhrady za bolesť v sume 21 748,66 eura (655 200,- Sk) so 6 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 603,47 eura (18 180,- Sk) od 23.3.2005 do zaplataenia a 9,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 23 535,15 eura (708 020,- Sk) od 25.12.2006 do zaplataenia (§ 99 zákona), ďalej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 48 197,57 eura (1 452 000,- Sk) so 6 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 344,35 eura (40 500,- Sk) od 23.3.2005 do zaplataenia a s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 52 429,79 eura (1 579 000,- Sk) od 25.12.2006 do zaplataenia (§ 99 zákona).

14) Žalovaná (pobočka Svidník) rozhodnutím zo dňa 17.9.2009 č. 300-427/2009, č. ISUP 1109030522 rozhodla, že žalovaný nemá nárok na náhradu za bolesť v sume 21 748,66 eura.

15) Žalovaná (pobočka Svidník) rozhodnutím zo dňa 17.9.2009 č. 300-428/2009, č. ISUP 1109030526 rozhodla, že žalovaný nemá nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 48 197,57 eura.

16) Žalovaná (ústredie Bratislava) rozhodnutím zo dňa 6.12.2009 č. 224-6849/2009 o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník č. 300-428/2009, č. ISUP 1109030526 zo dňa 17.9.2009 vo veci nepriznania nároku za bolesť v súvislosti s pracovným úrazom zo dňa 14.10.2003 odvolanie zamietla v celom rozsahu a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník.

- 7 -

4C/718/2012

17) Žalovaná (ústredie Bratislava) rozhodnutím zo dňa 6.12.2009 č. 224-6846/2009 o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník č. 300-428/2009, č. ISUP 1109030526 zo dňa 17.9.2009 vo veci nepriznania nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v súvislosti s pracovným úrazom zo dňa 14.10.2003 odvolanie zamietla v celom rozsahu a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník.

18) Rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.10.2010 sp. zn. 3S 1/2010-68 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupu žalovanej zo dňa 6.12.2009 č. 224-6849/2009, 1109042249 a č. 224-6846/2009, 1109042248 bolo zrušené rozhodnutie žalovanej (ústredie) a vec vrátená na ďalšie konanie.

19) Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.11.2011 sp. zn. 7Sžso 10/2011 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej zo dňa 6.12.2009 č. 244-6849/2009, 1109042249 a rozhodnutia žalovanej zo 6.12.2009 č. 224-6846/2009, 1109042248, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 15.10.2010 sp. zn. 3S 1/2010-68 Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 15.10.2010 sp. zn. 3S 1/2010-68 potvrdil.

20) Sociálna poisťovňa, ústredie, rozhodnutím z 23.1.2012 č. 2181-12/2012-BA odvolaniu K. podanému proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník, č. 300-427/2009, č. ISUP 1109030522 zo dňa 17.9.2009, vo veci nepriznania nároku za bolesť v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 14.10.2003 v sume 21 748,66 eura vyhovel, zrušila napadnuté rozhodnutie, vec vrátila Sociálnej poisťovni, pobočka Svidník, na nové prejednanie a rozhodnutie.

21) Sociálna poisťovňa, ústredie, rozhodnutím z 23.1.2012 č. 2181-11/2012-BA odvolaniu XX.X.XXXX podanému proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník, č. 300-428/2009, č. ISUP 1109030526 zo dňa 17.9.2009, vo veci nepriznania nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 14.10.2003 v sume 48 197,57 eura vyhovel, zrušila

napadnuté rozhodnutie, vec vrátila Sociálnej poisťovni, pobočka Svidník, na nové prejednávanie a rozhodnutie.

22) Zo zápisnice z ústneho pojednávania podľa § 188 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení vyplýva, že Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník dňa 5. marca 2012 uskutočnila ústne pojednávanie za prítomnosti poškodeného XXXX-X/XXXX-SK, jeho právneho zástupcu, zamestnávateľa, predmetom ktorého bolo oboznámenie poškodeného s podkladmi vo veci posúdenia nároku na výplatu náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia.

23) Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník rozhodnutím zo dňa 13. marca 2012 č. 3484-8/2012-SK, č. ISUP 1112005624 rozhodla, že Jozef Artim z titulu poškodenia zdravia v dôsledku pracovného úrazu, ktorý utrpel dňa 14.10.2003 podľa § 99 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov v spojení s § 7 ods. 2 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva a spravodlivosti, štátneho úradu sociálneho zabezpečenia a Ústrednej rady odborov č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov z úrazového poistenia má nárok na náhradu za bolesť v sume 21 748,66 eura.

24) Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník rozhodnutím zo dňa 13. marca 2012 č. 3484-9/2012-SK, č. ISUP 1112005626 rozhodla, že Jozef Artim z titulu poškodenia zdravia v dôsledku pracovného úrazu, ktorý utrpel dňa 14.10.2003 podľa § 99 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov v spojení s § 7 ods. 2 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva a spravodlivosti, štátneho úradu sociálneho zabezpečenia a Ústrednej rady odborov č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov z úrazového poistenia má nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 48 197,57 eura.

25) Podľa výpisu z účtu č. 1857470057/0200 (história transakcií), názov účtu XX vyplýva,
- 8 - 4C/718/2012

že dňa 10.4.2012 bola vykonaná transakcia pod číslom 12041 OU, Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník v sume 48 197,57 eura, dňa 10.4.2012 bola vykonaná transakcia pod číslom 12041 OU, Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník v sume 21 748,66 eura.

26) Žalobca cestou právneho zástupcu podaním zo dňa 14.5.2012 označeným ako žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. adresovaný žalovanej (Sociálna poisťovňa, ústredie) domáhal sa náhrady škody v celkovej výške 46 069,99 eura (na ušlom zisku - kapitalizované úroky z omeškania za bolestné 12 096,20 eura, za sťaženie spoločenského uplatnenia 26 946,98 eura, trovy správneho konania v sume 3 167,49 eura, trovy súdneho konania podľa rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 9Co 62/2006 - 149 v sume 3 859,32 eura), doručené žalovanej dňa 17.5.2012.

27) Žalovaná (Sociálna poisťovňa, ústredie) podaním z 2.7.2012 č. 26142-2/2012-BA označeným ako oznámenie o výsledku predbežného prerokovania žiadosti o nárok na náhradu škody upovedomila právneho zástupcu žalobcu, že nárok na náhradu škody XXX,XX vo výške 46 069,99 eura, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Sociálnej poisťovne a nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov neuznáva.

28) Nakoľko žalovaná nárok žalobcu titulom predbežného prerokovania žiadosti o nárok na náhradu škody neuznala, žalobca dňa 13.12.2012 podal žalobu o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. a o príslušenstvo pohľadávky ktorou sa domáhal zaplata 46 069,99 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 6.7.2012 do zaplata a sumy 624,58 eura vrátane trov tohto konania, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

29) Žalovaná (ústredie) k žalobe žalobcu podala vyjadrenie ktoré okrem iného odôvodnila aj tým, že žalobca si neoprávnene uplatnil voči žalovanej ušlý zisk, ktorý podľa neho tvoria úroky z omeškania na základe rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 1C/28/2005-127 z 31.10.2006 pretože týmto rozsudkom Okresný súd zaviazal zamestnávateľa žalobcu na povinnosť uhradiť žalobcovi úroky z omeškania. K úroku z omeškania ďalej doplnila, že dôvod na jeho úhradu nie je daný okrem

právnych dôvodov aj preto, že náhradu trov konania rozsudkom Okresného súdu bol zaviazaný zamestnávateľ žalobcu a nie Sociálna poisťovňa ako vedľajší účastník. Okrem toho poukázala aj na právny stav podľa jestvujúcej právnej úpravy. Plnenie za poisteného zamestnávateľa Sociálna poisťovňa vykonávala výlučne na základe hmotnoprávnych ustanovení aktuálne platného Zákonníka práce. Ako vyplýva z dikcie zákona o Sociálnej poisťovni a vyhlášky, predmetom úpravy bolo právo poisteného zamestnávateľa, ktorý je v právnom vzťahu so zákonom určenou inštitúciou aby za neho uhradila nároky z titulu náhrady škody pri pracovnom úraze a chorobe z povolania. Uvedená dikcia predstavuje hmotnoprávnu úpravu nárokov poisteného zamestnávateľa voči Sociálnej poisťovni. Zo zákona o Sociálnej poisťovni vyplývajú práva a povinnosti nie poškodeným zamestnancom, ale poisteným zamestnávateľom a Sociálnej poisťovni ako vykonávateľovi zákona o sociálnej poisťovni. Sociálna poisťovňa do 31. decembra 2003 hradila za poistených zamestnávateľov k rukám poškodených jednotlivé čiastkové nároky na náhradu škody podľa príslušných ustanovení Zákonníka práce. Ustanovenia § 44a ods. 2 zákona o Sociálnej poisťovni je hmotnoprávnym nárokom nie poškodeného zamestnanca, ale poisteného zamestnávateľa. Trovy konania sú však inštitútom procesným. Procesný inštitút trov konania bol upravený osobitne v ustanovení § 44g zákona o Sociálnej poisťovni. Tieto podmienky sú obdobne ako v § 5 vyhlášky č. 280/1993 Z. z. Aj táto úprava vedie k záveru, že navrhovateľ ako poškodený podľa zákona o Sociálnej poisťovni nemá žiadne priame nároky voči Sociálnej poisťovni z titulu náhrady škody a už vôbec nie z titulu trov konania. Ako subjekt verejného práva vo vzťahu k poškodenému nikdy nemôže mať postavenie dlžníka. Ďalej od 1. januára 2004 je vykonávateľom sociálneho poistenia a v rámci neho aj úrazového poistenia Sociálna poisťovňa podľa § 120 ods. 1 v nadväznosti na § 2 písm. c/ zákona o sociálnom poistení. Žalovaná ku škode uviedla, že táto predstavuje skutočnú škodu t. j. majetkovú ujmu ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného alebo ušlý zisk, teda to, čo poškodenému ušlo v dôsledku

- 9 -

4C/718/2012

spôsobenia škody. Sociálna poisťovňa preto nemôže uznať nároku žalobcu na náhradu škody ktorý uplatňuje titulom úrokov z omeškania a trov konania, na ktoré bol súdom zaviazaný zamestnávateľ žalobcu, preto má zato, že uplatňovaný nárok nie je škodou podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. K uplatnenej náhrade škody titulom ušlého zisku predstavujúceho úrok z omeškania ďalej uviedla, že tento sankčný inštitút sa uplatňuje na právne vzťahy, ktoré vznikli medzi účastníkmi konania v oblasti súkromného práva. Oblasť sociálneho poistenia patrí do odvetvia verejného práva. Úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka je možné požadovať len v tých prípadoch kde to výslovne umožňuje Občiansky zákonník, teda nie pri každom omeškaní dlžníka so splatením peňažného dlhu je možné požadovať aj úrok z omeškania. Za peňažný dlh nie je možné považovať dávku sociálneho poistenia, pretože tak ako je uvedené vyššie Sociálna poisťovňa ako subjekt verejného práva vo vzťahu k žalobcovi ako poškodenému nemôže mať postavenie dlžníka.

30) Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že Občiansky zákonník neukladá platiteľovi dávok sociálneho poistenia v prípade omeškania platiť úrok z omeškania. Takúto sankciu Sociálnej poisťovni neukladá ani zákon o sociálnom poistení. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co 75/2012-88 zo dňa 12.4.2012 vo veci navrhovateľa Ladislav Franko proti Sociálna poisťovňa, o náhradu škody, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2. mája 2012 a ktorým v obdobnej právnej veci vyslovil právny názor v súlade s vyššie uvedenými skutočnosťami. Okrem toho žalovaná sa nestotožnila ani s tvrdením zástupcu žalobcu - aj škoda spočívajúca v trovách konania je plne opodstatnená a vôbec nie je potrebné zaoberať sa otázkou, či uplatnené trovy konania vynaložil poistený zamestnávateľ. K trovám súdneho konania bol tento poistený zamestnávateľ priamo zaviazaný a za predpokladu, že rozsudkom o stanovení rozsahu škody bola Sociálna poisťovňa viazaná, mala znášať aj trovy tohto konania, je právne neopodstatnené z dôvodov, že úraz u žalobcu sa stal 14.10.2003 a nároky s ním súvisiace sa posudzujú podľa právnej úpravy platnej a účinnej do 31.12.2003 t. j. do prijatia zákona o sociálnom poistení. Ďalej žalovaná zdôraznila, že zo zákona č. 274/1994 Z. z. o sociálnej poisťovni v znení neskorších predpisov excipitne vyplývajú práva a povinnosti nie poškodeným zamestnancom, ale poisteným zamestnávateľom a Sociálnej poisťovni ako vykonávateľovi zákona o Sociálnej poisťovni. Sociálna poisťovňa do 31.12.2003 hradila za poistených zamestnávateľov k rukám poškodených zamestnancom jednotlivé čiastkové nároky na náhradu škody. Pri aplikácii ustanovenia § 44 g zákona o sociálnej poisťovni upravujúceho trov súdneho konania je potrebné vychádzať aj z gramatického výkladu, ktorý predpokladá splnenie dvoch základných predpokladov a to trovy súdneho konania alebo mimosúdneho prerokovania sú vynaložené

zamestnávateľom, ak sa na túto úhradu vopred písomne zaviazal ich uhradiť, alebo ak súd rozhodoval o nárokoch, ktoré nemožno uhradiť bez súdneho rozhodnutia. V predmetnej veci ide o nároky o ktorých rozhodoval súd, pretože ich nebolo možné uhradiť bez súdneho rozhodnutia, ale nie je možné opomenúť splnenie prvej podmienky t. j., že trovy súdneho konania boli vynaložené poisteným zamestnávateľom žalobcu. Táto právna úprava vedie k záveru, že poškodený zamestnanec (žalobca) podľa zákona o Sociálnej poisťovni nemá žiadne právne nároky voči Sociálnej poisťovni z titulu náhrady škody a už vôbec nie z titulu trov konania. Žalovaná dospela k nespochybniteľnému právnemu záveru, že žalobcovi nárok na náhradu škody voči žalovanej nevznikol, teda nie je aktívne legitimovaný na podanie tejto žaloby. Ďalej žalovaná doplnila svoje vyjadrenie v tom, že nebola nijakým súdnym rozhodnutím zaviazaná na zaplatenie uplatňovaných kapitalizovaných úrokov z omeškania za oneskorené zaplatenie náhrady za bolestné a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a s tým súvisiacich trov konania. Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1C 28/2005-127 zo dňa 31.10.2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 9Co 62/2006 zo dňa 29.3.2007 bol zaviazaný zamestnávateľ žalobcu Družstvo podielnikov Kružľová. Sociálna poisťovňa ako vedľajší účastník z už uvedených dôvodov nemohla byť v predmetnom súdnom spore pasívne legitimovaná a zaviazaná na plnenie s ohľadom na aplikáciu právnych predpisov platných a účinných v čase kedy k pracovnému úrazu žalobcu došlo. Na podporu tohto tvrdenia žalovaná uviedla, že uznesením Okresného súdu Svidník sp. zn. 4Er/390/2007 zo dňa 19.11.2007 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 1Co 2/2008 z 25.11.2008 ktorým bolo exekučné konanie vedené proti zamestnávateľovi žalobcu Družstvo podielnikov Kružľová a Sociálnej poisťovni ako vedľajšiemu

- 10 -

4C/718/2012

účastníkovi na návrh Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zastavené z dôvodu, že z exekučného titulu podľa vyššie uvedených rozhodnutí súdu prvého stupňa a súdu odvolacieho nie je spolu s povinným zaviazaná Sociálna poisťovňa a to ani spoločne ani rozdielne a zákon jej nedovolí plniť ani z titulu úrazového poistenia ako poistenia pre prípad poškodenia zdravia alebo úmrtia v dôsledku úrazu alebo choroby z povolania. V predmetnom konaní nie je Sociálna poisťovňa hmotnoprávne legitimovaná pretože nedošlo k prechodu povinnosti z exekučného titulu po začatí exekúcie ani čo sa týka singulárnej alebo univerzálnej sukcesie. V odôvodnení uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.11.2008 sa uvádza, že exekučný titul, ktorý je podkladom pre exekučné konanie, Sociálnej poisťovni nesvedčí a vo výroku rozhodnutia ukladá túto povinnosť plniť povinnému nie vedľajšiemu účastníkovi. Žalovaná poukázala, že definícia pojmu škody a ušlého zisku podľa § 442 Občianskeho zákonníka jednoznačne vylučuje, že úrok z omeškania môže byť škodou alebo ušlým ziskom pretože zákon č. 514/2003 Z. z. a zákon č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom neobsahujú definíciu pojmu škody, úrok z omeškania svojou povahou nepredstavuje škodu, ale sankčný postih dlžníka za omeškanie so splácaním peňažného dlhu, vyplývajúci zo záväzkového právneho vzťahu v oblasti súkromného práva. Tento právny názor vyplýva z rozsudku Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3Co 75/2012-88 v obdobnej právnej veci na strane 8 rozsudku - (... v uvedenej súvislosti sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, podľa ktorého poplatok z omeškania, ani úrok z omeškania svojou povahou nepredstavujú škodu, ale predstavujú sankčný postih dlžníka za omeškanie splácania jeho peňažného dlhu). Občiansky zákonník definuje škodu ako ujmu, ktorá sa stala v majetkovej sfére poškodeného a je vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by boli treba vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (právny názor vyjadrení v civilnej zbierke rozhodnutí a stanovísk č. R55/1971. Podstavou ušlého zisku je ujma vyjadriteľná v peniazoch spočívajúca v tom, že poškodený v dôsledku škodnej udalosti nedosiahne rozmnoženie majetkových hodnôt, ktoré sa dalo očakávať pri pravidelnom chode veci t.j. keby nedošlo k vzniku škody. V nadväznosti na uvedené právne a vecné dôvody žalovaná návrh žalobcu považuje za nedôvodný a žiada ho zamietnuť.

31) Žalobca v celom rozsahu zotrval na podanej žalobe a jej dôvodoch. K vyjadreniu žalovanej uviedol, že táto zásadne neuznáva svoju právnu povinnosť na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., argumentuje pritom, že žalobcovi uhradila za zodpovedného zamestnávateľa preukázané nároky na náhradu škody na zdraví spôsobenej pracovným úrazom a žalobca nemá právo žiadať úroky z omeškania, ani priznanie trov predchádzajúceho konania, keďže Sociálna poisťovňa nebola so žalobcom v žiadnom právnom vzťahu. Ďalej namieta, že úrok z omeškania svojou povahou nepredstavuje škodu, ale sankčný postih dlžníka za omeškanie splácania peňažného dlhu. Ide podľa nej

o sankčný inštitút súkromného práva ktorý nie je možné aplikovať v rovine práva verejného. Čo sa týka trov predchádzajúcich konaní táto poukazuje na skutočnosť, že trovy konania sú inštitútom procesným a poškodený zamestnanec nemá podľa zákona o Sociálnej poisťovni žiadny priamy nárok voči Sociálnej poisťovni. S argumentáciou žalovanej žalobca nesúhlasí pretože táto si dostatočne neuvedomila právny základ ním uplatňovaných nárokov. Sociálna poisťovňa je podľa § 120 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. verejnoprávna inštitúcia zriadená na výkon sociálneho poistenia. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím ..., d) nesprávnym úradným postupom. Podľa § 2 zákona č. 514/2003 Z. z. na účely tohto zákona a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, b) orgán verejnej moci je 1. štátny orgán, 2. orgán územnej samosprávy, verejno-právna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci. Poukázal, že Okresný súd Svidník rozsudkom z 31.10.2006 sp. zn. 1C/28/2005-127 rozhodol vo veci pracovného úrazu žalobcu o mimoriadnom zvýšení náhrady za bolesť na sumu 727 200,- Sk (24 138,62 eura) a o mimoriadnom zvýšení náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na sumu 1 620 000,- Sk (53 774,15 eura). Podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. o

- 11 -

4C/718/2012

odškodňovaní a bolesti a sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov, rozsudok Okresného súdu Svidník nadobudol právoplatnosť v časti istiny dňa 21.12.2006 a stal sa v časti istiny vykonateľným dňa 25.12.2006. Podľa citovaného rozsudku mal tieto náhrady žalobcovi zaplatiť zamestnávateľ, avšak tento bol pre prípad pracovného úrazu alebo vzniku choroby z povolania u jeho zamestnancov poistený v Sociálnej poisťovni a dôvodne očakával, že predmetnú poistnú udalosť zaplatí za neho Sociálna poisťovňa ako vykonávateľ sociálneho a teda aj úrazového poistenia. Sociálna poisťovňa bola povinná rešpektovať právoplatné súdne rozhodnutie o stanovení rozsahu náhrad žalobcu za pracovný úraz zo dňa 14.10.2003. Podľa § 198 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. platí, že ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol iný príslušný orgán, je organizačná zložka Sociálnej poisťovne takýmto rozhodnutím viazaná, inak si organizačná zložka Sociálnej poisťovne môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania. Napriek citovanému zákonnému ustanoveniu nezákonnými rozhodnutiami ktoré žalobca špecifikoval v žalobe opakovane odmietala žalobcovi zaplatiť náhradu za pracovný úraz a učinila tak až potom čo vo veci rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 24.11.2011 sp. zn. 7Sžo/10/2011. Žalovaná v podstate zastáva názor, že sa vlastne nič nestalo, tým že bezdôvodne odmietala viac ako 5 rokov vyplatiť oprávnený nárok žalobcu dôvodiac aplikáciou svojho právneho názoru, ktorý bol už od začiatku zjavne nelogický a rozporný so zákonom. Peňažné úrazové dávky za bolestné a za sťaženie spoločenského uplatnenia boli žalobcovi vyplatené so značným oneskorením. Namiesto toho, aby žalobca mohol s peňažnými prostriedkami akýmkoľvek spôsobom po dobu viac než 5 rokov disponovať, brať z nich úžitky, teda peňažné prostriedky hodnotiť, boli mu tieto finančné prostriedky vyplatené značne znehodnotenými rôznymi ekonomickými faktormi (napr. infláciou). Je zrejmé, že oneskoreným vyplatením finančných prostriedkov v dôsledku nezákonných rozhodnutí Sociálnej poisťovne bola teda žalobcovi spôsobená škoda. Táto škoda spočíva v ušlom

zisku ktorý je kvantifikovaný kapitalizovanými úrokmi z omeškania. Z uvedeného dôvodu žalobca považuje argumentáciou žalovanej o tom, že žalobca si uplatňuje úrok z omeškania ako určitú sankciu za omeškanie so splatením peňažného dlhu za nenáležitú. Taktiež aj škoda spočívajúca v trovách konania je plne opodstatnená a vôbec nie je potrebné zaoberať sa otázkou či uplatnené trovy konania vynaložil poistený zamestnávateľ. K trovám súdneho konania bol tento poistený zamestnávateľ priamo zaviazaný a za predpokladu, že rozsudkom o stanovení rozsahu náhrady škody bola Sociálna poisťovňa viazaná, mala znášať aj trovy tohto konania. Rovnako zodpovedá žalovaná aj za trovy správneho konania v procese uplatňovania zákonných nárokov žalobcu proti žalovanej pri vydávaní nezákonných rozhodnutí. Ak by žalobca nepodnikol časovo dlhodobú a právne náročnú tortúru pri uplatňovaní svojich oprávnených nárokov, náhrady by sa určite nedočkal. Žalobca má zato, že z jeho argumentácie vyplýva presvedčivý záver, že žalovaná opakovane vydávala nezákonne rozhodnutia, ktoré boli neskôr zrušené, preto ako verejno-právna inštitúcia zodpovedá podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov žalobcovi za škodu spočívajúcu v náhrade ušlého zisku, trov konania tak ako túto odôvodnil a špecifikoval v žalobe. Žalobca k rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12.4.2012 sp. zn. 3Co 75/2012-78 v právnej veci Ladislava Franka proti Sociálnej poisťovni, kde sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplattenia poplatku z omeškania, s poukazom na ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho

zákonníka z dôvodu nesprávneho úradného postupu žalovanej, žalobca uviedol, že táto právna vec vychádza z odlišných skutkových okolností zároveň považoval za potrebné poukázať na dôležitý rozdiel, ktorý spočíva v právnom základe uplatnených nárokov. Žalobca Ladislav Franko si uplatňoval poplatok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákoníka nie škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z., pričom práve z toho dôvodu bol jeho žalobný návrh zamietnutý. Žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C/223/2011-161 zo dňa 17.9.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.12.2013, ktoré sa týkajú takmer totožnej právnej veci a z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu poukázal nesprávnym je názor žalovanej ohľadom úroku z omeškania, keďže v danom prípade ide nepochybne o nárok vyplývajúci z občianskoprávneho vzťahu a škoda vzniknutá z nesprávneho úradného postupu žalovanej spočívala v nemožnosti disponovania s prostriedkami. Argumentum ad absurdum by znamenalo, že porušovaním povinnosti nesprávnym konaním žalovanej, by bol neprimerane zvýhodňovaný orgán verejnej moci s možnosťou dlhšej dispozície s prostriedkami naležiacimi žalobcovi. Práve úrok z omeškania je sankciou, ktorá prichádza do úvahy pri porušení povinnosti plniť žalovanou riadne

- 12 -

4C/718/2012

a včas, pričom predstavuje zákonnú sankciu a zároveň predchádza znehodnocovaniu peňažného dlhu infláciou tým, že veriteľ nemôže disponovať prostriedkami. Žalovaná nekonaním, resp. nesprávnym úradným postupom neumožnila žalobcovi disponovať s prostriedkami, preto je zodpovednou v súlade s ustanoveniami § 3 ods. 1 písm. a, d v spojení s § 5, § 9 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Okrem toho žalobca predložil aktuálny rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C/719/2012-147 zo dňa 28.4.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.6.2014 a vykonateľnosť dňa 30.6.2014. Žalovaná proti tomuto rozsudku ktorým bolo žalobe v celom rozsahu vyhovieť ani nepodal odvolanie, pričom sa jedná o takmer identickú právnu vec, z odôvodnenia žalobca citoval - medzi nesprávnym úradným postupom žalovanej, jej nezákonnými rozhodnutiami a vznikom škody je príčinná súvislosť. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak nesprávny úradný postup, resp. nezákonné rozhodnutia a škoda sú vo vzájomnom pomere príčiny a následku a ak by nebolo nesprávneho úradného postupu resp. nezákonného rozhodnutia ku škode by nedošlo. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že všetky zákonné podmienky pre priznanie náhrady škody boli splnené a zodpovednosť žalovanej nie je možné vylúčiť. Porušenie právnej povinnosti (nezákonnosť) na strane žalovanej boli jednoznačne preukázané vyššie uvedenými rozhodnutiami Krajského súdu v Prešove a Najvyššieho súdu SR, ktorými je súd viazaný. Na strane žalobcu vznikla škoda tak ako bola vyčíslená v žalobe a to jednak v podobe ušlého zisku (kapitalizované úroky z omeškania), t. j. zisku, ktorý žalobcovi ušiel pretože nemohol s peňažnými prostriedkami disponovať po dobu 1140 dní. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie, alebo v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že škoda vznikla žalobcovi aj v podobe trov právneho zastúpenia v správnom konaní, ktoré musel vyvolať a viesť, aby sa v konečnom dôsledku domohol svojich právnych nárokov a teda škoda mu vznikla v príčinnej úvislosti s nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami žalovanej. Nepriznanie nároku na náhradu škody by znamenalo odobrenie nezákonného stavu, čo by bolo v rozpore s princípom spravodlivosti. Žalobca z uvedeného dôvodu považuje argumentáciu žalovanej v jej vyjadrení za nesprávnu, žalobe navrhol vyhovieť.

32) V konaní pred súdom sporové strany zotrvali na svojej argumentácii: a) žalobca navrhol žalobe vyhovieť, okrem iného poukázal na doterajšie písomne podania ďalej, že došlo k rozhodnutiu na Najvyššom súde SR (z 9.12. 2015, sp. Zn. 8MCdo/12/2014 mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora na podnet žalovanej odmietol), taktiež odmietol argumentačnú líniu prezentovanú žalovanou stranou, že až v roku 2009 prvým svojím nezákonným rozhodnutím, ktorého nezákonnosť bola vyslovená v konaní, až od tohto obdobia 2009 má znášať následky oneskorenej výplaty úrazových dávok, podania predchádzajúceho právneho zástupcu JUDr. Scholcza k uplatneným nárokom v roku 2007, že táto argumentácia žalovanej strany bola prezentovaná aj v inom súdnom konaní, ktoré skončilo na Najvyššom súde SR v tom spomínanom inom konaní došlo k situácii ku ktorej už v tomto konaní nedošlo lebo Sociálna poisťovňa už bola poučená z predchádzajúceho konania doplnil, že aj doplnená argumentácia zo strany žalobcu poukazuje na oprávnenosť žalobného nároku, pretože aj orgán verejnej správy akým je Sociálna poisťovňa musí znášať dôsledky svojich nezákonných rozhodnutí a nezákonných postupov. b) žalovaná strana naďalej zotrvala na svojich doterajších podaniach, žaloba je nedôvodná, nakoľko žalobca nedostatočne preukázal, že vznikla Sociálnej poisťovni povinnosť plniť

už z právoplatného rozsudku, ktorý Okresný súd Svidník vydal 31.10. 2006 (právoplatný 25.12. 2007), poukázal na ustanovenie § 44 ods. 2 zákona o sociálnej poisťovni (využitie práva zamestnávateľa), pripustila, že v roku 2007 pri plnení týchto úrazových dávok urobila chybu, nakoľko jej právny názor ako sa neskôr ukázalo neskoršími rozhodnutiami súdu bol nesprávny a mala plniť v plnom rozsahu, nevidia dôvod prečo by mali plniť na základe právoplatného rozhodnutia z ktorého je zaviazaný jedine zamestnávateľ, Sociálnej poisťovni povinnosť mohla vzniknúť až v konaní o dávkach o sociálnom poistení, vzniesol námietku trov pôvodného konania (2008 - 2012), žalobu navrhol zamietnuť.

33) Zistený stav súd právne uzatvára:

34) Sociálne poistenie vykonáva Sociálna poisťovňa (§ 120 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení).

35) Sociálna poisťovňa je verejnoprávna inštitúcia zriadená na výkon sociálneho poistenia. (§ 120 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení).

36) Tento zákon upravuje a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci (§ 1ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov).

37) Na účely tohto zákona a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, b) orgán verejnej moci je 1. štátny orgán, 2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci (§ 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov).

38) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, d) nesprávnym úradným postupom (§ 3 ods. 1 písm. a, d) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov).

39) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť (§ 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov).

40) Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom (§ 4 ods. 1 písm. i) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov).

41) Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní (§ 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov).

42) Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu (§ 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov).

43) Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa (§ 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov).

44) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie

v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu

- 14 -

4C/718/2012

Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky (§ 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov).

45) Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (§ 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov).

46) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda (§ 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov).

47) Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11 (§ 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov).

48) Zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovaný výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil (§ 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov).

49) Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak (§ 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov).

50) Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu (§ 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov).

51) Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupom, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom (§ 18 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov).

52) Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové

- 15 -

4C/718/2012

výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom (§ 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov).

53) Ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom (§ 25ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov).

54) Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti (§ 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

55) Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

56) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

57) Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (§ 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka).

58) Titulom názoru odvolacieho senátu, vykonaného dokazovania s prihliadnutím na obsah spisu, po vyhodnotení všetkých dôkazov, doplnenej argumentácie sporových strán súd mal preukázať, že žaloba žalobcu je dôvodná, k tomuto rozhodnutiu dospel z pohľadu žaloby - žalobcom uplatneného práva na náhradu škody pretože bolo a je preukázané, že žalobca utrpel dňa 14. 9. 2003 na pracovisku zamestnávateľa Družstvo podielnikov Kružľová pracovný úraz v dôsledku čoho zostal invalidným a ťažko zdravotne postihnutým občanom. Pracovný charakter úrazu nikto nespochybnil. Okresný súd Svidník rozsudkom zo dňa 31.10.2006 sp. zn. 1C/28/2005-127 rozhodol vo veci pracovného úrazu žalobcu o mimoriadnom zvýšení náhrady za bolesť na sumu 727 200,- Sk (24 138,62 eura) a o o mimoriadnom zvýšení náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na sumu 1 620 000,- Sk (53 774,15 eura) podľa § 7 ods. 3 Vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov. Rozsudok Okresného súdu Svidník nadobudol právoplatnosť v časti istiny dňa 21.12.2006 a stal sa v časti istiny vykonateľným dňa 25.12.2006. Rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 29.3.2007 sp. zn. 9Co 62/2006-149 bol zmenený citovaný rozsudok Okresného súdu Svidník v časti priznaných úrokov z omeškania tak, že odporca (zamestnávateľ žalobcu) je povinný zaplatiť žalobcovi z priznaného bolestného 6 % úroky z omeškania ročne zo sumy 18 180 Sk od 23.3.2005 do zaplatenia a 9,5 % úroky z omeškania ročne zo sumy 709 020,- Sk od 25.12.2006 do zaplatenia a z priznaného sťaženia spoločenského uplatnenia 6 % úroky z omeškania ročne zo sumy 40 500,- Sk od 23.3.2005 do zaplatenia a 9,5 % úroky z omeškania ročne zo sumy 1 579 500,- Sk od 25.12.2012 do zaplatenia. Rozsudok Krajského súdu Prešov v časti úrokov z omeškania sa stal právoplatným 7.5.2007 a vykonateľným 10.5.2007 (ďalej základné rozhodnutie).

59) Teda z toho plynie, že zistený skutkový stav je zhodný s tým ako ho vo svojej žalobe uviedol (opísal) žalobca. Na tento stav nadväzuje história ďalších správnych ako aj súdnych rozhodnutí spôsobom, ako tieto v žalobe opísal žalobca, pričom žalovaná toto nespochybnila, preto súd toto považuje za pravdivé, že tento sled (história) správnych a súdnych rozhodnutí nie je sporná, pričom

tento stav (sled ďalších rozhodnutí) vyvolal žalobca z dôvodu domôcť sa svojho práva, titulom základného rozhodnutia a zároveň od toho odvodzuje svoje právo v tomto konaní na náhradu škody.

60) Taktiež výška škody ako túto uplatnil žalobca z pohľadu jej aritmetického výpočtu nebola sporná (táto bola vyčíslená v žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 14.5. 2012, ako aj samotnej žaloby zo dňa 13.12. 2012). Nakoľko žalobca podanou žalobou uplatnil náhradu škody, teda spornou otázkou sa stal jej základ, samotná škoda a to ušlý zisk a trovy konania, ktoré žalovaná neuznáva z dôvodu neexistencie zákonného ustanovenia v oblasti sociálneho poistenia, ktoré by výslovne ukladalo povinnosť plniť v danom prípade v rovine uplatneného nároku - ušlý zisk a trovy konania. Účastníci mali protichodne vyjadrenia, avšak súd vo veci vychádzal zo základného rozhodnutia a sledu ďalších správnych a súdnych rozhodnutí spôsobom ako sú vyššie uvedené.

61) Nárok žalobcu právne posúdil v súlade s citovanou právnou kvalifikáciou pre ktorú platí osobitný predpis, ktorým je zákon č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ďalej všeobecný právny predpis, ktorým je Občiansky zákonník a v tejto intencii aj rozhodol.

62) Z takto podaného žalobného návrhu vyplýva, že žalobca uplatnil nárok proti žalovanej na náhradu škody z právneho dôvodu zodpovednosti štátu na škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci (§ 3 ods. 1 písm. a, d, zákona č. 514/2003 Z.z.). Samotná zodpovednosť štátu za škodu vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci je svojím obsahom občiansko-právny vzťah, preto samotný nárok je potrebné vždy uplatniť - vopred prerokovať v rámci predbežného prerokovania nároku, čo z pohľadu žalobcu bolo splnené (žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. zo dňa 14.5. 2012, doručené žalovanej 17.5. 2012), avšak jeho nárok nebol uspokojený, preto ako poškodený podal žalobu na súd. Bez povšimnutia účastníkov nemôže zostať skutočnosť, že zodpovednosť štátu je objektívnou zodpovednosťou založenou na splnení troch podmienok, ktorými sú porušenie právnej povinnosti (nezákonnosť), vznik škody a príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia, resp. medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

63) Okresný súd Svidník rozsudkom z 31.10.2006 sp. zn. 1C/28/2005-127 rozhodol vo veci pracovného úrazu žalobcu o mimoriadnom zvýšení náhrady za bolesť na sumu 727 200,- Sk (24 138,62 eura) a o mimoriadnom zvýšení náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na sumu 1 620 000,- Sk (53 774,15 eura). Podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní a bolesti a sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov, rozsudok Okresného súdu Svidník nadobudol právoplatnosť v časti istiny dňa 21.12.2006 a stal sa v časti istiny vykonateľným dňa 25.12.2006. Ďalej rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.3.2007 sp. zn. 9Co 62/2006-149 bol rozsudok prvostupňového súdu - Okresného súdu Svidník zo dňa 31.10.2006 sp. zn. 1C/28/2005-127 zmenený tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi z priznaného bolestného 6 % úroky z omeškania ročne zo sumy 18 180,- Sk od 23. 3. 2005 do zaplattenia a 9,5 % úroky z omeškania ročne zo sumy 709 020,- Sk od 25.12.2005 do zaplattenia a priznaného sťaženia spoločenského uplatnenia 6 % úroky z omeškania ročne zo sumy 40 500,- Sk od 23.3.2005 do zaplattenia a 9,5 % úroky z omeškania ročne zo sumy 1 579 500,- Sk od 25.12.2006 do zaplattenia. V prevyšujúcej časti návrh na zaplattenie úrokov z omeškania zamietol. Zmenil rozsudok prvého stupňa vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 116 266,- Sk. Náhradu trov odvolacieho konania sporovým stranám a inervenientovi účastníkovi nepriznal. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 7.5.2007 a stal sa vykonateľným dňa 10.5.2007. Podľa základného rozhodnutia mal tieto náhrady žalobcovi zaplatiť zamestnávateľ, avšak tento bol pre prípad pracovného úrazu alebo vzniku choroby z povolania u jeho zamestnancov poistený v sociálnej poisťovni. (Sociálna poisťovňa ako vykonávateľ sociálneho a teda aj úrazového poistenia). Sociálna poisťovňa bola povinná rešpektovať právoplatné súdne rozhodnutie o stanovení

- 17 -

4C/718/2012

rozsahu náhrad žalobcu za pracovný úraz zo dňa 14.10.2003. (Podľa § 198 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. platí, že ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol iný príslušný orgán, je organizačná zložka Sociálnej poisťovne takýmto rozhodnutím viazaná, inak si organizačná zložka Sociálnej poisťovne môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania). Napriek citovanému zákonnému ustanoveniu žalovaná ďalšími nezákonnými rozhodnutiami a) rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo 17.9.2009 č. 300-427/2009, b) rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo 17.9.2009 č. 300-428/2009, c) rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava zo dňa 6.12.2009 č. 224-6849/2009, d) rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie

Bratislava zo dňa 6.12.2009 č. 224-6846/2009 opakovane odmietala žalobcovi zaplatiť náhradu za pracovný úraz. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 16. októbra 2010, sp. zn. 3S/1/2010-68 zrušila rozhodnutia žalovanej (ústredie) zo dňa 6. decembra 2009 č. 224-6849/2009, zo dňa 6.12.2009 č. 224-6846/2009 a učinila tak až potom čo vo veci rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 24.11.2011 sp. zn. 7Sžso/10/2011, ktorý rozsudok Krajského súdu v Prešove z 15. októbra 2010, sp. zn. 3S/1/2010-68 potvrdil. Následné žalovaná (ústredie), rozhodnutím z 23.1.2012 č. 2181-12/2012-BA odvolaniu XXXX-X/XXXX-Sk podanému proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník, č. 300-427/2009, č. ISUP 1109030522 zo dňa 17.9.2009, vo veci nepriznania nároku za bolesť v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 14.10.2003 v sume 21 748,66 eura vyhovel, zrušila napadnuté rozhodnutie, vec vrátila Sociálnej poisťovni, pobočka Svidník, na nové prejednanie a rozhodnutie. Taktiež žalovaná (ústredie), rozhodnutím z 23.1.2012 č. 2181-11/2012-BA odvolaniu XX.X.XXXX, nar. 22.3.1975 podanému proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník, č. 300-428/2009, č. ISUP 1109030526 zo dňa 17.9.2009, vo veci nepriznania nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 14.10.2003 v sume 48 197,57 eura vyhovel, zrušila napadnuté rozhodnutie, vec vrátila Sociálnej poisťovni, pobočka Svidník, na nové prejednanie a rozhodnutie. Na základe toho Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník rozhodnutím zo dňa 13. marca 2012 č. 3484-8/2012-SK, č. ISUP 1112005624 rozhodla, že K. z titulu poškodenia zdravia v dôsledku pracovného úrazu, ktorý utrpel dňa 14.10.2003 podľa § 99 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov v spojení s § 7 ods. 2 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva a spravodlivosti, štátneho úradu sociálneho zabezpečenia a Ústrednej rady odborov č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov z úrazového poistenia má nárok na náhradu za bolesť v sume 21 748,66 eura, ďalej rozhodnutím zo dňa 13. marca 2012 č. 3484-9/2012-SK, č. ISUP 1112005626 rozhodla, že Jozef Artim z titulu poškodenia zdravia v dôsledku pracovného úrazu, ktorý utrpel dňa 14.10.2003 podľa § 99 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov v spojení s § 7 ods. 2 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva a spravodlivosti, štátneho úradu sociálneho zabezpečenia a Ústrednej rady odborov č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov z úrazového poistenia má nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 48 197,57 eura. Až po rozhodnutí Sociálnej poisťovne pobočka Svidník nastalo zo strany žalovanej plnenie, ktoré podľa výpisu z účtu č. 1857470057/0200 (história transakcií), názov účtu Jozef Artim vyplýva, že dňa 10.4.2012 bola vykonaná transakcia pod číslom 12041 OU, Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník v sume 48 197,57 eura, dňa 10.4.2012 bola vykonaná transakcia pod číslom 12041 OU, Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník v sume 21 748,66 eura. Z toho plynie, že nezákonnosť rozhodnutia bola uzavretá až rozhodnutím Najvyššieho súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 24.11.2011 sp. zn. 7Sžso/10/2011, ktorým rozsudok Krajského súdu v Prešove z 15. októbra 2010, sp. zn. 3S/1/2010-68 bol potvrdený a po tom nastalo plnenie pre žalobcu spôsobom ako je uvedené. Súd dáva do pozornosti, že žalovaná mala za zamestnávateľa žalobcu vyplatiť náhrady priznané súdom, vrátane trov konania a toto bolo pre žalovanú ako orgán vykonávajúci sociálne zabezpečenie právne záväzne.

64) Nesprávnym úradným postupom - nezákonnými rozhodnutiami vznikla žalobcovi škoda - ušlý zisk v podobe kapitalizovaných úrokov z omeškania, vyjadruje určitú sankciu za omeškanú výplatu dávok Sociálnou poisťovňou. Pre žalobcu znamená ušlý zisk, kvantifikáciu jeho škody za oneskorenú výplatu úrazových dávok. Rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 29.3.2007 sp. zn. 9Co 62/2006-
- 18 -
4C/718/2012

149 bolo rozhodnuté o výške úrokov z omeškania k pohľadávkam žalobcu na bolestné a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré žalobca kapitalizuje - a/ bolesť - 6 % úrok z omeškania ročne zo sumy 603,47 eura (18 180,- Sk) od 23.3.2005 do 10.4.2012 = 255,44 eura, b/ bolesť - 9,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 23 535,15 eura (709,020 Sk) od 25.12.2006 do 10.4.2012 = 11 840,76 eura, c/ sťaženie spoločenského uplatnenia - 6 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1 344,35 eura (40 500,- Sk) od 23.3.2005 do 10.4.2012 = 569,05 eura, d/ sťaženie spoločenského uplatnenia - 9,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 52 429,79 eura (1 579 500,- Sk) od 25.12.2006 do 10.4.2012 = 26 377,93 eura. Od 23.3.2005 do 10.4.2012 uplynulo 2 575 dní (rok 2005 - 284, rok 2006 - 363, rok 2007 - 365, rok 2008 - 366, rok 2009 - 365, rok 2010 - 365, rok 2011 - 365, rok 2012 - 100). Od 25.12.2006 do 10.4.2012 uplynulo 1933 dní (rok 2006 - 7, rok 2007 - 365, rok 2008 - 366, rok 2009 - 365, rok 2010 - 365, rok 2011 - 365, rok 2012 - 100). V prípade bolestného predstavujú kapitalizované úroky z omeškania sumu 12 096,20 eura. V prípade sťaženia spoločenského uplatnenia predstavujú kapitalizované úroky z omeškania sumu 26 946,98 eura. Ako už bolo uvedené žalovaná bola viazaná

rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1C 28/2005-127 zo dňa 31.10.2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 9Co 62/2006 zo dňa 29.3.2007 a mala za poisteného zamestnávateľa (Družstvo podielnikov Kružľova) vyplatiť priznané náhrady žalobcovi, pretože je dôvodné, že tento ich výplatu očakával, pričom neplnením sa dostala do omeškania a je prirodzené, že žalobca nemohol osobne disponovať s peňažnými prostriedkami, pretože tieto neboli vyplatené a brať z nich úžitky pre omeškanie žalovanej, pričom nie je možné opomenúť, že žalovaná v základnom konaní vystupovala v postavení (do 30.6. 2016) vedľajšieho účastníka, teraz intervenient. Okrem toho v základnom konaní súd priznal žalobcovi aj náhradu trov konania - trovy právneho zastúpenia vo výške 116 266,00 Sk = 3 859,32 eura. Podanou žalobou žalobca uplatnil aj trovy právneho zastúpenia v správnom konaní podľa špecifikácie v prílohe (č.16) vo výške - 3 167,49 eura (celkom škoda spolu 12 096,20 + 26 946,98 + 3 859,32 + 3 167,49 = 46 069,99 eura).

65) Medzi nesprávnym úradným postupom žalovanej - jej nezákonnými rozhodnutiami a vznikom škody je príčinná súvislosť. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak nesprávny úradný postup, resp. nezákonné rozhodnutie a škoda sú vo vzájomnom pomere príčiny a následku, a ak by nebolo nesprávneho úradného postupu - nezákonného rozhodnutia, ku škode by nedošlo.

66) Z odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu zo dňa 11.1.2011 sp. zn. 1Sžso/18/2010 žalobca poukázal na časť: ak súd ktorému bola zákonom zverená právomoc určí celkovú výšku odškodnenia v individuálnych prípadoch, svoju právomoc uplatnil, rozhodol už aj o otázke podstatnej pre určenie výšky úrazovej dávky a je žalovaná takýmto súdnym rozhodnutím viazaná (§ 198 ods. 1 zákona o sociálnom poistení) z uvedeného vyplýva, že ak žalovaná (Sociálna poisťovňa) tvrdí, že pri vyplácaní náhrad za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia je obmedzovaná ustanovením § 99 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, ktorý odkazuje na osobitný predpis a týmto predpisom je podľa žalovanej vyhláška a § 7 ods. 2 vyhlášky č. 32/1965 Zb., nemožno jej tvrdenie považovať za vecne správne, lebo ponecháva bez povšimnutia skutočnosť, že osobným predpisom je aj § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb., ktorý na základe súdneho rozhodnutia o mimoriadnom zvýšení odškodnenia za bolesť a za SSU treba rešpektovať aj v konaní o úrazových dávkach. Podľa § 198 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. platí, že ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol iný príslušný orgán, je organizačná zložka Sociálnej poisťovne takýmto rozhodnutím viazaná, inak si organizačná zložka Sociálnej poisťovne môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania. Rozhodnutia ktorými Sociálna poisťovňa nepriznala žalobcovi nárok na úrazovú dávku titulom bolestného a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia považuje žalobca za nezákonné rozhodnutia v zmysle § 5, 6 zákona č. 514/2003 Z. z. Všetky tieto rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ktoré žalobca cituje boli pre nezákonnosť príslušnými orgánmi zrušené a jedná sa o tieto rozhodnutia a/ rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo 17.9.2009 č. 300-427/2009, b/ rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo 17.9.2009 č. 300-428/2009, c/ rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava zo dňa 6.12.2009 č. 224-6849/2009, d/ rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava zo dňa 6.12.2009 č. 224-6846/2009.

- 19 -

4C/718/2012

67) V predmete veci ani po rozhodnutí odvolacieho senátu, doplnenej argumentácie sporových strán nedošlo k opaku uvedeného v žalobnom návrhu, taktiež uplatnená námietka nemá opodstatnenie, ďalej ani citované ustanovenia o zákona o sociálnej poisťovni túto nezabavujú zodpovednosti, ani nevytvárajú podmienku, že žaloba je nedôvodná, nakoľko je zrejme, že postup žalovanej bol nesprávny, čo sa týka zamestnávateľa žalobcu tento neexistuje pričom toto je sporovým stranám známe. Vo veci súd sa stotožnil s predloženými dôkazmi žalobcu a v tejto intencii rozhodol.

68) O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, preto vyslovil, že priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Svidník, Sovietskych hrdinov 200/35, 089 01 Svidník na Krajský súd Prešov a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevylučuje.

Podľa § 356 Civilného sporového poriadku, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku: a) vydanému na základe uznania nároku alebo vzdania sa nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, b) pre zmeškania okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

Podľa § 358 Civilného sporového poriadku odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 360 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvom podľa § 77.

Podľa § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeru, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným

- 20 -

4C/718/2012

postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných

podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo, d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho

Podľa § 226 Civilného sporového poriadku právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

Podľa § 232 ods. 1 Civilného sporového poriadku vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútitelnosti zákonnými prostriedkami.